

Műút

„Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Aczél Géza (1947, Debrecen) költő, irodalomtörténész, szerkesztő · Balajthy Ágnes (1987, Miskolc–Debrecen) kritikus, szerkesztő · Balogh Ádám (1981, Budapest) író, költő · Boda Magdolna (1956, Szeged) író, költő, műfordító · Csehy Zoltán (1973, Pozsony) költő, műfordító, irodalomtörténész, kritikus · Darab Ágnes (1959, Miskolc) klasszika-filológus, egyetemi oktató, habilitált docens · Fecske Csaba (1948, Miskolc) költő, meseíró · feLugossy László (1947, Sárospatak) képzőművész · Gárdos Bálint (1981, Budapest) irodalomtörténész, fordító · Géczy János (1954, Monostorpályi) költő · Jassó Judit (1977, Budapest) író, költő · Herczeg Ákos (1983, Debrecen) kritikus · Kemény István (1961, Budapest) költő · Kisantal Tamás (1975, Pécs) irodalomtörténész, kritikus · Lakatos István (1980, Budapest) író, képregényalkotó · Lengyel Imre Zsolt (1986, Budapest) kritikus · Méhes László (1966, Miskolc) újságíró · Ménesi Gábor (1977, Hódmezővásárhely) újságíró · Métayer, Guillaume (1972, Párizs) francia költő, műfordító · Mohácsi Balázs (1990, Pécs) kritikus · Nyírán Ferenc (1951, Debrecen) költő, kritikus · Orcsik Roland (1975, Szeged) költő, író, szerkesztő · Palágyi Ildikó Brigitta (1976, Budapest) író · Reichert Gábor (1987, Tatabánya) szerkesztő, kritikus · Sántha József (1954, Mogyoród) író, kritikus · Szabó Imola Julianna (1984, Budapest) író, táncelméleti szakíró, intermedialis alkotó · Szemes Botond (1994, Budapest) egyetemi hallgató · Szili József (1929, Budapest) író · Szolcsányi Ákos (1984, Budapest) költő, bölcsész · Tóth Orsolya (1972, Miskolc) PTE egyetemi adjunktus · Váró Kata Anna (Debrecen) kritikus · Vida Kamilla (1997, Bóly) költő

E számunkat **feLugossy László** 1980-as években készült műveivel díszítjük. E munkák élően is megtekinthetők majd az október 21-én Budapesten, a **MissionArt Galériában** (www.missionart.hu) nyíló kiállításon. A megnyitón mutatjuk be a *SZUFLA. Túltermelési kísérletek a 80-as évekből* című, magyar és angol nyelven megjelent, a kiállítás anyagát és számos tanulmányt tartalmazó kötetet.

Műút · irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat · ISSN 1789-1965 · Megjelenik a **Szépírók Alapítvány** kiadásában Miskolcon · Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** (zemlenyi@muut.hu) · Szépirodalom, képregény, olvasószerkesztés és korrektúra: **kabai lóránt** (kk@muut.hu) · Kritika, esszé: **Jenei László** (jenei@muut.hu) · Művészet: **Bujdos Attila** (attila.bujdos@muut.hu) · Képszerkesztés, design: **Telling András** (telli@chello.hu) · Képanyag és felelős kiadó: **Kishonthy Zsolt** (kishonthy@muut.hu) · **Szerkesztőség:** 3530 Miskolc, Széchenyi I. u. 14. · +36 46 326 906 · muut@muut.hu · www.muut.hu · www.facebook.com/muutfolyoirat · twitter.com/muut_folyoirat · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** (szempmastersegek.alapitvany@gmail.com) · Layout és logo: **Szurcsik János** (mail@janos.at; www.janos.at) · **Előfizethető: Szépírók Alapítvány** (3530 Miskolc, Széchenyi István u.14. · Tel.: +36 46 326 906) és az **OTP Bank Nyrt. Miskolci Igazgatósága** 11734004-20412245 számlaszámán, pontos elérhetőség megjelölésével, közvetlenül vagy postai átutalással · Előfizetési díj egy évre: 4740 Ft. Nyomda és kötészet: **Tipo-Top Nyomda**, Miskolc · Felelős vezető: **Solymosi Róbert** · Műút portál: www.muut.hu · ISSN 1789-2635 · Szerkesztik: **Antal Balázs** (antal.balazs@muut.hu) · **kabai lóránt**

nka

MissionArt
Galéria

Aczél Géza

(szino)líra

torzósztár

alakul

felejtethetetlen vizuális élményem kamaszkoromban egy szürreális vízió két egymásba karoló figura mely inkább zsiráfnak volna jó egy akkor nehezen emészthető film végén méltósággal távolodott a süppedő avaron vállukra közben szállingóztak a fáradt levelek görnyedt hátukon tüntetett a múlás mint az egyszeregy és valahogy boldognak tűnt megnyúlt tarkójuk lépkedve a végső cél felé biológiai értelemben innen a hibernált határon tekintetükben gyaníthatóan ott fészkelte a tél s az őket körülvevő világot valami kozmikus közönybe mártva felülírhatatlanná vált szívük összekapcsolt árvasága azóta gyakran e helyről lapozgatom vissza a létet mert míg az ember apró örömeiből gyanútlan csemegézget valahogy nincs felkészülve a tranzit utazásra az örökös széthullásban már alig körvonalazódik ábra melyben két lény egymásba alakul nem csak azon birkózva ki van épp a lelki terrorban felül vagy alul kit szólít szívesebben a nemzett gyermek hová gurulnak majd az aprópénzek ha egyik végleg eltekergett mivel témátlanságba fordultak a nemek és nincs erő amely külön elereszt együtt gyűjtik méregből a halálos adagot

alakulat

lassan szűkül már látóköröd vágyaid rég nincsenek a horizontra kigurítva változó kedélyed is ahogy szeles időkből a kopott hinta ide-oda leng az alkonyatban olykor néhány új alakulat is dübörög ajtódon gögösen kérve a kulcsokat ne melázz túl sokat ne zárd el az aprócska tereket melyeken megered a jövő idegen hajtása s bár a lét egy különös kettős játéka van kitalálva te maradnál az elmerülő értékek gondos őrzője s a bizonytalan perspektívákat már csak tétován kiáltod s a légszomj naponta veri fel érzelmi hiányod mely a feltörő nemzedékek felé vezetne hisz nem vagy még egészen eltemetve és megfér lelkedben e kettős hatalom mivel építéd még magadban a jövőt de amikor merészebben odanézel már nincsen ott emelkedő falai leomlanak inkább csak a katlan zsúfolt élményekkel lefelé menet miként elcsigázva egy vesztés hadsereg mely előbb-utóbb zsarnoki lábak elé hajítja eltépett zászlait mert a múltó idő nagy úr s rávonít a kelleetlenül készülődőkre és ekkor már teljesen mindegy kiből épült a jövő s ki az a dőre aki noha szintén csak átmenőre fölényben odasomolyog visszaüzennek ifjúságunkból a gesztusok

alámerül

legbelül valami régóta feszít tépődéseid szaggatják szerény fizikumodat mivel te meghalnál is meg nem is esett pillanataidban már azon merengsz milyen jó lehet annak aki halott és hűsen betakarja a sírhalom nem is csak azért mert a napi szennyből valami különös méltósággal íme alámerül s egy éteri világot hagy a múlás konvenciói szerint legfelül a gondok fölött lebegve s ha a misztériumok foszforeszkáló ösvényén nincsen kedve tovább lökdösnie magát rövidke ideig még ilyen-olyan emlékként visszasháll egykori szűkös életterébe hol az új dimenzióhoz képest elvétve vendégeskedik csak a béke legjobb esetben egy nemzedéknyit gyászos hangon még visszashállnak utoljára sírod is megváltják holnap aztán mehetsz a nagy közösbe csontot ropogatva vagy porodig összetörve szóval élően a félelem nincsen még legyőzve az utazás a merev pupilláig mikor a nyaki ütőér sem tágít kínzókamrák szenvedésében újabb kalandra s tetemed fölött minden csak halandzsa ekkor kellene rábuknod a vegetatív szisztémára mert csodás a tavasz áradása a bimbózó szerelem csínján kezelve a szellem mely nyugózi anyagod